

Formanden: Det er neppe undgaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at der ved Forslaget under Nr. 10, som Talen sidst var om, er en særlig Vanskelighed, hvorfors det med Hensyn til det særlig vil komme til at dreie sig om en Forhandling mellem 2den og 3die Foretagelse af Sagen, altsaa en Konference mellem den ærede Forslagsstiller og Udvalget, idet Forslag under Nr. 10, hvorom Talen var, og som jo gaar ud paa, at første Stykke af Lovforslaget § 17 skulde blive staaende, er uforeneligt med Udvalgets Hovedændringsforslag, som blandt Andet gaar ud paa, at § 17, 1ste Stykke skal bortfalde. Det lader sig derfor ikke gjøre at holde paa begge disse Forslag paa een Gang, men mellem 2den og 3die Behandling lader, som sagt, den Mangel sig afhjælpe, som maatte flyde af den Maade, hvorpaa Forslagene ere stillede.

Ordningsbøll: Den ærede Ordfører, og jeg tør vel ogsaa sige Udvalget, og jeg ere saa fuldstændig uenige i Opfattelsen af den Betydning, som der bør tillægges den Hovedforandring, der ved Centralregistreringen er fket i Lovforslaget, at det ikke synes, at der kan være Haab om nogen Enighed imellem os. Den Gang, jeg udvalte min Glæde over, at Udvalget var gaaet bort fra den lokale Registreringsmaade og var gaaet ind paa en Centralregistrering for hele Landet, troede jeg, at man derved havde haadt Diet aabent for det Bage og Ubestemte, der naturligt var kommen frem igennem Regjeringsforslaget, fordi man der havde holdt sig til de lokale Registreringer. Naar man vil spørge om, hvad er det, der handles om her, da er det jo det: paa hvilken Maade skal en Mand faae udelukkende Ret til Benyttelse af Varemærker, og den Maade, der nu anvises han efter den Opfattelse, som Udvalget gjør gjældende, giver jeg ikke meget for. Det ærede Udvalgs Formand siger jo dette: Om Bedkommende faar udelukkende Ret eller ikke, kommer aldeles ikke det Offentlige ved, det bliver hans egen Sag; men hvad skal man saa med hele Registreringen? Hvad er Betydningen af den hele Historie? Hvad er Betydningen af, at det hedder i § 11, at den, der har anmeldt et Varemærke og faaet det indregistreret, derved faar en udelukkende Ret til at forsynne sine Varer med Varemærket? Hvad vil det sige, naar man saa ved Siden deraf erklærer, at det er Noget, der slet ikke vedkommer det Offentlige? Altsaa saaledes, som den ærede Ordfører opfatter Sagen, kan en Mand faae sit Varemærke anmeldt, indregistreret og bekendtgjort, og naar alt dette er færdigt, og han er i god Tro til, at nu har han udelukkende Ret til sit Varemærke, som han maasse har anvendt stor Besøfsning paa, saa kan dog en stjerne Dag Indenrigsministeren komme og sige: Nei, det tage vi fra Dig alligevel. Dette er oprigtigt sagt saa meningsløst, synes jeg, at det for mig staaer

som noget aldeles Ubrugeligt. Der maa dog være et Punkt, hvor Bedkommende kan faae en saadan Eiendomsret godkjendt, der maa være et Punkt, hvor han kan sige til sig selv: Nu kan Ingen tage denne Ret fra mig uden igjennem en Dom, men det kan ingenlunde ske efter Udvalgets Betragtning. I selve Lovforslaget er ganske vist Anmeldelse paa en Maade gjort til et Hovedpunkt, og der er sagt: En Mand maa anmelden, og saa maa han selv klare sig med Andre, der tro at have samme Ret, og se til, hvorledes han faar den udelukkende Brug af sit Varemærke. Grunden dertil var den, at den lokale Registrering ikke kunde give nogenstomhelst Sikkerhed for, at Varemærket ikke var benyttet af andre Mænd. Men man er nu i Erkendelsen af det Uheldige heri, gaaet over til en Centralregistrering, og ved Siden deraf siger man, at Registratør skal slet ikke bryde sig om, hvad der staaer i Registreret, men naar han faar Anmeldelse af et Varemærke og der bare er anført deraf, hvad der staaer i § 4, nemlig Mandens Navn og Beskrivelsen af Mærket etc., skal Registratør indsjøre det, og saa lade det være Mandens Sag, om der kommer nogle Andre senere og sagsøger ham til Mærkets Udskiftelse. Den ærede Ordfører gif endogsaa saa vidt, at han gjorde Indenrigsministeren til en Slags Overdomstol i dette Tilfælde. — Der staaer i Lovens § 6, at Indregistreringen skal negtes i visse Tilfælde. Men naar den nu ikke er bleven negtet? Naar Indregistreringen er bleven erkjendt, og Varemærket er blevet indregistreret, bekendtgjort osv, skal Indenrigsministeren kunne komme bag efter og sige Nei, Registratør har ikke set sig rigtig for, og nu skal Varemærket udskiftes igjen. Det er efter min Opfattelse en Fremgangsmaade, som gjør det Hele til en Utting. Jeg gad vide, hvorledes man vilde stille sig overfor Udlandet, dersom denne Anskuelse skulde gjøre sig gjældende her, naar der fra Udlandet anmeldtes Varemærker her i Landet i Henhold til § 18, og naar disse Varemærker registreredes og bekendtgjordes. Vil man saa bagefter komme og sige: Ja, Mærket er ugyldigt af de og de Grunde, eller vil man tillade en tredje Mand at gjøre sin bedre Ret gjældende paa den Maade, at Registratør uden videre skal udskifte Mærket? Det kan jeg ikke tro! For mig er Hovedsagen den, at der skal være et Punkt, hvor den udelukkende Ret til Mærkets Brug er slaaet fast, og hvor den Paa-gjældende maa kunne sige: Ja, nu er jeg Gier af dette Mærke. Det kan man ikke efter Udvalgets Betragtning, og naar jeg er saa principielt uenig med det ærede Udvalg, vil jeg naturligvis ikke indlade mig paa nærmere at gaa ind paa de Ændringsforslag, jeg har stillet, for saa vidt som de vedrøre den principielle Forskjel, jeg her har nævnet. Jeg vil derfor tillade mig at tage Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 3, 4 og 8 tilbage. Jeg tager dem tilbage, fordi de alle vedrøre det samme Hovedspørgsmaal, og fastholdes den Tanke